

Viri

praenobilissimi, spectatissimi,
honoratissimi, doctissimi,
consultissimi, gravissimi,
experientissimi,

summopere colendi!

Vobis, quibus salus publica summa lex,
summumque gaudium est; Vobis, quibus
nonsolum dolorum mitigatio et malorum
levatio, sed etiam melior sustentatio, occu-
patio ac institutio tot pauperum, in nostra
civitate degentium, semper curae cordique
fuerunt: Vobis hoc opusculum, adjutorio,
laboreque VESTRO maxime perfectum, jure
dicatur atque consecratur. Merita VESTRA
de cura pauperum publica verbis omnino

exprimi nequeunt, at profecto laudes et
gratias non tantum praesentis generationis,
sed etiam universae posteritatis Vobis cer-
tissime spondent; namque per ea, tot ac
tanta, sincerimam, generosissimam ac be-
nignissimam voluntatem plane immortalem
reddidistis. Omnibus scilicet Europae, im-
primis etiam Germaniae dilectissimae, civita-
tibus, earumque rectoribus gloriosissimis,
eximum, et a nonnullis jamjam prosper-

rimo successu imitatum proposuistis exemplum, qua ratione homines, societatis vinculo arctissime conjuncti, aliis hominibus, vel fortunae duritia, vel propria culpa ad inopiam, egestatemque redactis, optime consulere, succurrere aut adjuvare valeant. Tametsi nondum omnia mala, quibus pauperes in nostra republica, — insontes sicuti sunt — unquam laborare possunt, curis laboribusque VESTRIS fugata sint; tan atsi

posteris, pari pietate ac humanitate ani-
matis, plura restent, quae sensim ab illis
adhuc meliora reddenda emendandaque
erunt: tamen certissimae a VOBIS indagatae
atque aquatae sunt viae, quibus quaelibet
futura mutatio in melius, tam reperiri quam
adhiberi valebit. Quod olim a majoribus
probis ac piis inchoatum erat opus, illud
nostro aevo, plurium sapientum, benevelo-
rumque virorum sagacitate atque industria,

P r a e f a t i o .

ad majorem splendorē redactum laeti
conspicimus. De meliori enim statu, in quo
pauperes nostrae civitatis nunc versantur,
omnes cives Deo ter optimo maximo sum-
mas gratias persolvant necesse. Societas me-
dica quoque suum esse putavit, pharmaco-
poeam hanc, a viris doctissimis atque celeber-
rimis jam olim elaboratam, saepiusque editam,
denuo, ac quidem auctiorem, perfectiorem-
que elaborare et edere. Ceterum editoribus

hujus opusculi nil amplius restat, nisi
VOBIS pro VESTRO benignissimo adjutorio
publicas gratias agere, simulque Vos rogare,
ut munus hoc peregrinum nonsolum be-
nevolo animo accipiatis, sed etiam auctori-
bus ejus favere pergatis!

*Societas medica in auxilium
aegnorum aegrorum constituta.*